

d Gerechtsdeurwaarder

NIEUWS EN ACHTERGRONDEN, BESCHOUWINGEN EN OPVATTINGEN VAN EN OVER DE BEROEPSGROEP EN HAAR WERKVELD

In de kraamkamer van het Europese recht

nr. 3 | jaargang 9 | sept 2017

Succesvol
aangifte doen:
een kunst
op zich

De nieuwe
Europese
smallclaims-
procedure

Ervaringen uit de
praktijk van een
waarnemer

 KBvG
KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE
VAN GERECHTSDEURWAARDERS

COLOFON

de Gerechtsdeurwaarder

De Gerechtsdeurwaarder is een uitgave van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). In de Gerechtsdeurwaarder leest u nieuws en achtergronden, beschouwingen en opvattingen van en over de beroepsgroep en haar werkveld. Het blad wordt verspreid onder alle leden van de KBvG en externe relaties.

Redactie

Prof. mr. Ton Jongbloed
Paul Otter (hoofdredacteur)
Mr. Karen Weisfelt (hoofdredacteur)

Redactiesecretariaat

Bureau KBvG

Fotografie

Truus van Gog
iStock

Contactinformatie KBvG

Koninklijke Beroepsorganisatie van
Gerechtsdeurwaarders (KBvG)
Prinses Margrietplantsoen 49
2595 BR Den Haag
Tel: 070-890 35 30
E-mail: kbvg@kbvg.nl
website: www.kbvg.nl

Uitgever

Boom juridisch
Kanonstraat 4-IV
Postbus 85576
2508 CG Den Haag
tel. 070-330 70 33
e-mail info@boomjuridisch.nl
website www.boomjuridisch.nl

Abonnementen

De Gerechtsdeurwaarder verschijnt vier keer per jaar. De abonnementsprijs bedraagt in 2017 € 90 (excl. btw, incl. verzendkosten) voor een plusabonnement. Met een plusabonnement ontvangt u naast toegang tot het volledige online archief en een e-mailtendering tevens de gedrukte exemplaren. Kijk op www.tijdschriften.boomjuridisch.nl voor meer informatie.

Ga naar www.boomjuridisch.nl om een abonnement af te sluiten. Hebt u vragen over de abonnementen? Neem dan contact op via tijdschriften@boomdistributiecentrum.nl of via 0522-23 75 55.

Adreswijzigingen

Boom distributiecentrum via tel. 0522-23 75 55 of tijdschriften@boomdistributiecentrum.nl.
Adreswijzigingen KBvG-leden: kbvg@kbvg.nl.

Media-advies

Maarten Schuttél

Advertentiedeelnemers

Capital Media Services B.V.,
Staringstraat 11, 6521 AE Nijmegen
Tel. 024-360 77 10,
mail@capitalmediaservices.nl

ISSN: 1876-7524

REDACTIONEEL

Vrijdagmiddag 24 maart 2017 verzamelde een groep belangstellende leden van de KBvG zich in Soestduinen voor een informatiebijeenkomst over de waarneming. De bijeenkomst bleek een schot in de roos. Wilbert van de Donk, voorzitter van de KBvG, en Wim Jongejan, een inmiddels in de waarneming zeer ervaren oud-gerechtsdeurwaarder, namen de toehoorders mee op een reis langs de pieken en dalen van een waarneming. En die pieken en dalen zijn er. Wim Jongejan was bereid om zijn ervaringen aan het papier toe te vertrouwen en zijn artikel leest u in deze uitgave van het blad. Zoals Wim ook aangeeft: hopelijk draagt het artikel eraan bij dat onduidelijkheden over de waarneming worden weggenomen.

Jonathan van Leeuwen, toegevoegd gerechtsdeurwaarder verbonden aan het gerechtsdeurwaarderskantoor Groot & Evers in Amsterdam, doet ondertussen zijn uiterste best om onduidelijkheden over EU regelgeving en onduidelijkheden over de rol van de KBvG in het internationale dossier, weg te nemen. Ik heb altijd een zeer grote bewondering voor leden van de KBvG die zich zo vol enthousiasme en zichzelf bijna wegcijferend inzetten voor de beroepsgroep. Die bewondering gold voor Jos Uitdehaag, en die geldt nu ook voor Jonathan, die in zijn voetsporen treedt. Overigens moeten we ook zijn werkgever lof toezwaaien, die Jonathan hierin de ruimte geeft.

Op zaterdag 1 juli startte de KBvG met de pilot '1-2-3 aangiftewijzer'. Omdat is gebleken dat politie en openbaar ministerie niet altijd voortvarend aangiftes van geweld of bedreiging tegen gerechtsdeurwaarders oppakken zijn er nogal wat aangiftes ofwel in het geheel niet opgenomen ofwel geseponeerd. Met de pilot 1-2-3- aangiftewijzer staat de KBvG de gerechtsdeurwaarders bij met het doel de kwaliteit van de aangiftes te verhogen door de bijstand van advocaten. De pilot vinden wij geslaagd als er minder sepoten zijn en meer daders worden bestraft door de rechter. De twee advocaten die wij bereid hebben gevonden deel te nemen aan deze pilot zijn in deze uitgave geïnterviewd: Elpiniki Kolokatski en Arjan Klaassen staan voor de beroepsgroep standby.

Tenslotte nog twee stevige vakinhoudelijke artikelen. Professor Ton Jongbloed memoreert de inwerkingtreding van de nieuwe Europese smallclaimsprocedure. Zijn verwachting is dat als de nodige publiciteit gegenereerd wordt, dat het aantal procedures met vele tientallen en mogelijk zelfs honderden procenten zal kunnen stijgen. Masha Cazemier zet op een rij wat de regels zijn ten aanzien van de vergoeding van kosteloze (herstel)explosten. Zij concludeert dat de KBvG geen regel bekend is op grond waarvan de kosten van een herstelexploot niet vergoed zouden moeten worden en kondigt overleg aan met het Landelijk Dienstencentrum Rechtspraak (LDRC) over deze kwestie.

Wij hebben het blad weer met plezier samengesteld en wij wensen u veel plezier met het lezen ervan.

Karen Weisfelt, directeur

5

Opinie

Succesvol
aangifte doen

10

Artikel

Wim Jongejan

15

Artikel

De nieuwe
Europese
smallclaims-
procedure

8

Interview

Jonathan van Leeuwen

In mei van dit jaar is in opdracht van de Europese Commissie een nieuw Europees project gestart onder de naam ENABLE. Het betreft een verkenning in acht EU-lidstaten naar de 'e-justice solutions for dematerialised exchanges of data', ofwel de elektronische, deels grensoverschrijdende uitwisseling van data door gerechtsdeurwaarders. Nederland is een van de deelnemende landen en toegevoegd gerechtsdeurwaarder Jonathan van Leeuwen treedt daarbij op als 'country expert'. Een gesprek over deze ambitieuze onderneming.

En verder

- 4 Column voorzitter
- 5 Succesvol aangifte doen: een kunst op zich
- 8 In de kraamkamer van het Europese recht
- 10 Ervaringen uit de praktijk van een waarnemer
- 15 De nieuwe Europese smallclaimsprocedure
- 19 Blogs Paul Otter
- 20 Vergoeding kosteloze (herstel)exploiten

VERKIEZEN EN POLDEREN

Op het moment dat ik deze column schrijf zitten VVD, CDA, D66 en CU, na een zomerreces van een paar weken, weer om de tafel. De verkiezingen liggen inmiddels een aantal maanden achter ons en deze partijen doen nu hun best om een kabinet te formeren. Ik ben benieuwd hoe dat kabinet uiteindelijk tot stand komt en welke regeerakkoorden ervoor nodig waren. Bij het woord 'regeerakkoord' krijg ik overigens niet meteen een positieve associatie. Het is immers aan een regeerakkoord uit 2012 te danken dat wij per 1 januari 2018 de kosten moeten betalen van het toezicht en het tuchtrecht op onze beroepsgroep. Dat regeerakkoord maakte dat ons intensieve lobbytraject in de aanloop naar het vaststellen van de betreffende wet, een gevecht tegen de bierkaai bleek. Samen met onze zusterorganisatie KNB hadden wij zeer goede en rechtsstatelijke argumenten tegen het wetsvoorstel, maar niets mocht baten. Wij zullen gaan zien wat de consequenties zijn van deze kostendoorberekening.

Terwijl de politiek op landelijk niveau druk aan het polderen is, worden op regionaal niveau de gemeentelijke verkiezingsprogramma's geschreven. Op 21 maart 2018 vinden de gemeenteraadsverkiezingen plaats. Deze ronde zal de KBvG ook daar de nodige aandacht aan besteden. Wij denken namelijk dat wij een belangrijke rol kunnen spelen in de bestrijding van fraude. Fraude is immers een groot maatschappelijk probleem. Het kost onze samenleving miljarden op jaarbasis. Wetenschappelijke bronnen gaan uit van 10 à 11 miljard euro. Dat komt neer op een bedrag van ruim 600 euro per inwoner, per jaar. Onze inzet is: geef de sterk gereguleerde juridische beroepsgroep van gerechtsdeurwaarder een rol in de fraudebestrijding.

Over verkiezingen gesproken: de verkiezing van de voorzitter van de KBvG is ook weer aanstaande. Ik werd voor een eerste termijn gekozen tot voorzitter per 1 november 2014 en die termijn zit er binnenkort dus op. Vanzelfsprekend heb ik mij herkiesbaar gesteld. Dat is in

mijn optiek 'vanzelfsprekend' omdat het een uitdagende functie is. Op 10 november 2004 werd ik benoemd tot gerechtsdeurwaarder en ik heb mij sindsdien altijd bemoeid met het reilen en zeilen van de KBvG en ingezet voor de toekomst van ons ambt. Dat wil ik blijven doen. De rol die de KBvG heeft en de invloed die de KBvG kan uitoefenen is groot en het is de taak van de voorzitter daar regie op te voeren. Daarbij is het van belang om de ledengroep mee te krijgen in de richting waar we voor hebben gekozen. Als voorzitter aan het roer staan van de KBvG betekent dat je moet leiden maar ook geleid moet kunnen worden, moet opkomen voor de belangen van de beroepsgroep maar ook voorvechter moet zijn van het algemeen belang (die twee hoeven elkaar overigens niet te bijten), moet prioriteren en de flexibiliteit moet hebben om in te zien dat andere zaken plotseling meer prioriteit hebben, en nederlagen moet kunnen accepteren maar ook de veerkracht hebben om de volgende dag weer op de barricades te staan. Een uitdagende functie dus die ik graag voor een tweede termijn aanvaard.

Wilbert van de Donk
Voorzitter KBvG

SUCCESVOL AANGIFTE DOEN: EEN KUNST OP ZICH

Op 1 juli is de KBvG de pilot 1-2-3 Aangiftewijzer gestart. Deze concrete handleiding moet het aantal succesvolle aangiftes door een gerechtsdeurwaarder van geweld en bedreiging gaan verhogen. Daarnaast is er een speciale supportlijn geopend waarop een bedreigde of gemolesteerde deurwaarder zo nodig om bijstand van een advocaat kan vragen, om zo de kans op bestraffing van de dader groter te maken. Twee ervaringsdeskundige advocaten, Elpiniki Kolokatsi en Arjan Klaassen, staan voor de beroepsgroep standby.

KBvG-bestuurslid Paul Otter schreef het al in zijn vaste blog op de KBvG-website: absoluut gezien hebben gerechtsdeurwaarders niet veel met geweld en bedreiging te maken. Jaarlijks bezoeken ze in hun ambtelijke hoedanigheid ongeveer 3.500.000 adressen, en het merendeel van die bezoeken verloopt geweldloos.

Toch is er wel degelijk iets aan de hand, want áls het mis gaat is de impact van agressie en geweld relatief groot. Zoals Otter het verwoordt: de blauwe plek van een klap is misschien snel weg, maar de twijfel, onzekerheid en aantasting van je zelfvertrouwen blijven. Wat in dat kader zeker helpt is een effectieve vervolging van de dader. “Daarvoor is echter wel nodig dat de

deurwaarder aangifte doet”, zegt de Amersfoortse advocaat Elpiniki Kolokatsi die de afgelopen jaren meerdere keren deurwaarders bijstond. “En belangrijker nog: op de juiste manier aangifte doet. Want niet alleen hebben dit soort ‘relatief lichte’ vergrijpen weinig prioriteit bij de politie, er wordt ook kritisch gekeken naar de bewijspositie. Deurwaarders werken doorgaans alleen, omdat ze dan minder intimiderend overkomen en sneller contact krijgen. Gevolg is echter dat het vaak de getuigenis van de deurwaarder tegenover de getuigenis van de dader is. Dat leidt al gauw tot seponering van de zaak, dan wel tot een besluit van de rechter het er maar bij te laten wegens gebrek aan bewijs. Een frustrerende ervaring.”

PUBLIEKE TAAK

Ook Arjan Klaassen van BVD-advocaten uit Barneveld stond afgelopen jaren een aantal deurwaarders bij die aangifte hadden gedaan van geweldpleging. In een artikel 12 Sv-procedure bij het Hof ving hij bot. “In die zaak was er sprake van een getuige, van een 112-alarmmelding én van een medisch attest”, zegt Klaassen. “Toch achtte het Hof de mishandeling onvoldoende bewezen, onder meer omdat cruciale bewijsstukken niet in het dossier

terecht waren gekomen. Het Hof gelastte weliswaar dat het bewijs gerepareerd moest worden, maar een half jaar later werd de zaak alsnog afgewezen. Kortom: het is niet zo dat als een deurwaarder aangifte doet, er ook recht wordt gesproken.”

En dat laatste zou wel moeten, vinden zowel Kolokatsi als Klaassen. “Ik heb voor de KBvG over dit onderwerp een white paper geschreven waarin ik stel dat een gerechtsdeurwaarder in functie onder het Veilige Publieke Taak-beleid valt”, zegt Klaassen. “Dat is een set landelijke afspraken die de overheid heeft gemaakt met politie en OM in het kader van opsporing en vervolging van mensen die een functionaris met publieke taak agressief bejegenen. Denk aan: iedere melding krijgt direct opvolging, de politie reageert altijd bij verzoek om assistentie, er wordt altijd opsporing verricht, leidend tot aanhouding en proces-verbaal. Ook wordt in deze gevallen de strafmaat aangepast naar 200%. Helaas moeten we constateren dat dit op papier doortastende VPT-beleid in praktijk nauwelijks soelaas biedt: uit een evaluatie van enkele jaren geleden bleek dat alleen agenten er voordeel van hebben. Voor brandweerlieden, ambulancepersoneel en dus ook de deurwaarders blijkt het weinig te doen.”

Dit op papier doortastende Veilige Publieke Taak-beleid blijkt voor deurwaarders weinig te doen.

“Je zou zeggen dat een agent een deurwaarder eerder als een soort collega zou moeten zien, maar dat blijkt in praktijk helaas niet het geval.”

ADVOCAAT IN BEELD

In de whitepaper van Klaassen staan een aantal aanbevelingen aan de KBvG. “Ik denk dat er om te beginnen actiever moet worden gelobbyd om de kwetsbare positie van de deurwaarder als uitvoerder van een publieke taak beter over het voetlicht te krijgen bij de politiek”, zegt Klaassen. “Daarnaast denk ik dat een uniform protocol moet worden ontwikkeld hoe gerechtsdeurwaarderskantoren omgaan met dit soort gevallen. En last but not least heb ik geadviseerd kort en bondig een aantal ‘tips and tricks’ te formuleren met betrekking tot het doen van aangifte.”

Dat laatste heeft inmiddels geresulteerd in de 1-2-3 Aangiftewijzer, die te downloaden is op de KBvG-website. Kolokatsi is daar positief erover, maar zou wel verder willen gaan. “Ik denk dat het er sneller na aangifte ook een advocaat in beeld moet komen, of beter nog: dat de deurwaarder samen met een advocaat aangifte doet”, zegt ze. “Want een deurwaarder kan nog zo professioneel zijn en nog zo’n dikke huid hebben, op het moment dat hij slachtoffer is en zijn fysieke integriteit wordt aangetast, is het toch een ander verhaal. Er is grote kans dat hij te

emotioneel is om overal aan te denken, terwijl een advocaat de nodige afstand kan nemen en er zorg voor kan dragen dat de aangifte correct en volledig in het systeem terecht komt.”

Dat laatste is belangrijk, zegt ook Klaassen. Want om de aangifte een VPT-status te laten krijgen moet de dienstdoende agent in het systeem een vinkje aanklikken. “Als agenten dat vergeten, of om een of andere reden weigeren dat te doen, dan kun je als advocaat de zaak escaleren naar de korpschef of zelfs de aangifte direct bij het OM neerleggen.”

Ook Kolokatsi denkt dat het ‘panklaar aanleveren’ van bewijs – zoals foto’s met datum en tijdstip van gescheurde kleding of verwondingen – de kans op succes in het verdere vervolgingstraject duidelijk verhoogt. “De 1-2-3 Aangiftewijzer maakt het vooral praktisch: wat is nodig voor een aangifte waarop een zaak gebouwd kan worden”, zegt ze. “Want we weten inmiddels: de politie doet het niet voor je. Je zou zeggen dat een agent een deurwaarder eerder als een soort collega zou moeten zien, maar dat blijkt in praktijk helaas niet het geval.”

IN DE KRAAMKAMER VAN HET EUROPESE RECHT

In mei van dit jaar is in opdracht van de Europese Commissie een nieuw Europees project gestart onder de naam ENABLE. Het betreft een verkenning in acht EU-lidstaten naar de ‘e-justice solutions for dematerialised exchanges of data’, ofwel de elektronische, deels grensoverschrijdende uitwisseling van data door gerechtsdeurwaarders. Nederland is één van de deelnemende landen en toegevoegd gerechtsdeurwaarder Jonathan van Leeuwen treedt daarbij op als ‘country expert’. Een gesprek over deze ambitieuze onderneming.

Waar draait het allemaal om?

“De Union Internationale des Huissiers de Justice (UIHJ) heeft op basis van eigen onderzoek vastgesteld dat er binnen Europa flinke verschillen zijn in de mate waarin deurwaarders toegang hebben tot bepaalde data, hoe ze die mogen gebruiken en hoe die grensoverschrijdend worden uitgewisseld. Met het oog op het internationale handelsverkeer zou het goed zijn als daar meer eenheid in zou komen. Doel van dit EU-project is om in kaart te brengen welke verschillen er zijn, om daaruit een aantal best practices te destilleren. Die kunnen vervolgens als

inspiratie dienen voor een nieuwe Europese Richtlijn die voor alle lidstaten gaat gelden.”

Hoe is het project opgezet?

“Het werkt niet als je zoiets met 28 lidstaten tegelijk doet. Daarom heeft de UIHJ acht landen geselecteerd die een geografisch representatief beeld geven voor Europa – noord, zuid, west, oost. Naast Nederland en België zijn dat Estland, Letland, Litouwen, Griekenland, Bulgarije en Portugal. In ieder land is een ‘country expert’ aange- wezen die allemaal een rapport moeten aanleveren

waarin volgens een vast format wordt beschreven hoe de deurwaarders zijn georganiseerd en hoe ze werken.”

Kun je iets meer vertellen over dat format?

Wat wil de Commissie zoal weten?

“Je kunt beter vragen wat ze niet willen weten. Kort gezegd wil men inzicht in alle juridische, organisatorische en technische aspecten van de deurwaarderij. Hoeveel deurwaarders zijn er, hoe zijn ze georganiseerd, hoever zijn ze op IT-gebied, hoe worden ze gecontroleerd, welke wet- en regelgeving is van toepassing, welke invloed hebben ze daarop, welke informatie kunnen ze digitaal inwinnen en wat moeten ze daarvoor doen en uiteraard vooral: welke bevoegdheden en mogelijkheden hebben ze in het kader van hun ambtelijke taak. Belangrijk issue in dat kader is de mogelijkheid van beslag op bankrekeningen. Dat hangt weer samen met nieuwe verordening European Account Preservation Order – de EAPO – die recent van kracht is geworden. Die maakt het cross-border mogelijk om conservatoir beslag te leggen op bankrekeningen in het buitenland.”

De Europese Commissie wil inzicht in alle juridische, organisatorische en technische aspecten van de deurwaarderij.

Hoe ver ben je hiermee?

“Ik ben nu in de fase van datavergaring. Het is inderdaad een groot project, maar heb er aanvankelijk niet te licht over nagedacht.

De bij de KBvG beschikbare data heb ik al opgehaald. Er vinden nog interviews plaats met de KNB, het Ministerie van V&J, de SNG en ik wil ook nog een afspraak maken met de Rechtspraak.”

Wat gebeurt er straks met dit expert-rapport?

“De EU heeft de Universiteit van Thessaloniki, samen met de UIHJ, aangewezen om de aangeleverde rapporten te analyseren en op basis daarvan een aantal best practises aan te wijzen en aanbevelingen te doen. Het is vervolgens aan de Commissie wat ze daarmee doen – daar valt in dit stadium nog weinig zinnigs over te zeggen. Maar laat ik zo zeggen: de ideale uitkomst is dat er straks één Richtlijn komt voor heel Europa die de data-verkrijging en -uitwisseling regelt in het kader van de uitvoering van het ambt van gerechtsdeurwaarder.”

Is de keuze op deze acht landen gevallen puur vanwege de geografische spreiding, of ook omdat sommige landen al heel ver zijn en andere veel minder ver?

“Er wordt vaak gedacht dat Nederland, of meer algemeen de Westerse lidstaten, heel erg voorop lopen. In sommige opzichten is dat ook zo: er is bijvoorbeeld geen land ter wereld met een BRP-register van zo hoge kwaliteit als Nederland. Ook het beslagregister is heel vooruitstrevend, al hebben we dat natuurlijk wel van de Belgen afgekeken. Directe online inzage in kadastrale en RDW-gegevens: ook klasse. Maar er zijn ook zeker onderdelen waar Nederland eerder achterloopt. Zo zijn de Baltische staten zowel qua wetgeving als qua digitalisering verder dan wij. Een deurwaarder kan daar met één druk op de knop inzage krijgen in de bankrekeningen van schuldenaren en daar ook eenvoudig beslag op leggen. En direct inzicht in de RDW-gegevens is leuk, maar om beslag te leggen op een auto moet er wél eerst zichtcontact zijn geweest. Kortom: het is niet zo dat er landen als geheel ‘ver’ zijn en landen ‘minder ver’. De SNG loopt voorop, ja. Maar onze regelgeving inzake bijvoorbeeld beslag roerende zaken is sterk verouderd.”

Heb je enig idee waarom Nederland is uitgekozen als een van de acht deelnemende landen?

“Ik denk dat we internationaal gezien worden als één van de landen met het meest betrouwbare rechtssysteem. Daarbij komt dat de KBvG altijd ontzettend actief meewerkt aan Europese projecten. Ik vind het vooral heel eervol dat wij als heel klein land toch mogen meewerken aan ontwikkelingen in de kraamkamer van het Europees Recht. En last but not least is het natuurlijk mooi om te zien dat Nederland met KEI al forse stappen in de digitalisering van de rechtspraak neemt en dat de Nederlandse gerechtsdeurwaarders daarin gewoon mee gaan.”

De Baltische staten zijn verder dan wij. Een deurwaarder kan daar met één druk op de knop inzage krijgen in de bankrekeningen van schuldenaren en daar ook eenvoudig beslag op leggen.

ERVARINGEN UIT DE PRAKTIJK VAN EEN WAARNEMER

door W.R. Jongejan

Wim Jongejan was van 1981 tot 2011 gerechtsdeurwaarder in Harderwijk. Sinds zijn defungeren heeft Jongejan op verzoek van de KBvG een aantal waarnemingen van geschorste en ontzette gerechtsdeurwaarders op zich genomen. In dit artikel van zijn hand schetst Jongejan zijn werkwijze, de zaken waar hij in de praktijk tegenaan loopt en doet hij een poging om een aantal onduidelijkheden weg te nemen.

Zo af en toe gebeurt het dat de KBvG melding maakt van het feit dat de tuchtrechter een gerechtsdeurwaarder heeft geschorst of uit zijn ambt heeft ontzet en wie er als waarnemer is benoemd. Sommige gerechtsdeurwaarders fronsen dan hun wenkbrauwen en nemen het bericht voor kennisgeving aan. Maar er zijn ook gerechtsdeurwaarders die meteen hun dossier-

administratie induiken en de betalingen aan de waargenomen collega stopzetten, onder het motto: je weet maar nooit. En ook zijn er gerechtsdeurwaarders die de collega meteen een afrekening sturen met alle bedragen die zij nog onder zich hebben voor hem en een overzicht van hun declaraties, waarbij dan wordt meegedeeld dat zij hun vordering verrekenen.

En zo kan ik u een nog veel uitgebreider overzicht geven van de vindingrijkheid onder collega's. Die vindingrijkheid maakt de taak van de waarnemer er niet gemakkelijker op.

DE AANLEIDING VOOR DIT ARTIKEL

Tijdens mijn laatste waarneming heeft een student aan de beroepsopleiding tot gerechtsdeurwaarder over die waarneming een scriptie geschreven. Ik was haar begeleider bij het schrijven van die scriptie (en adviseer u de scriptie te lezen). Ook tijdens deze begeleiding is mij weer gebleken hoe ingewikkeld de materie is en hoeveel misverstanden er bestaan over de waarneming. In maart van dit jaar organiseerde de KBvG een informatiesessie over de waarneming van een gerechtsdeurwaarder. Tijdens deze druk bezochte en geslaagde bijeenkomst verzorgden de voorzitter van de KBvG, Wilbert van der Donk en de schrijver van dit artikel presentaties over de waarneming en al het formele en informele dat daarbij komt kijken. Ook tijdens deze bijeenkomst bleek dat er nog veel misverstanden bestaan over de waarneming. Daarom vond ik de tijd rijp voor het schrijven van dit artikel.

Mij is weer gebleken hoe ingewikkeld de materie is en hoeveel misverstanden er bestaan over de waarneming.

WAARNEMING NA ADVIES VAN DE KBVG

De waarneming komt tot stand doordat de Minister, na advies te hebben ingewonnen bij de KBvG¹ een waarnemer benoemt. Het advies dat van de KBvG wordt gevraagd behelst enerzijds de noodzaak voor een waarneming en anderzijds de persoon van de waarnemer zelf. Inmiddels is het in de praktijk ook zo dat als de Kamer voor gerechtsdeurwaarders een schorsing of een ontzetting uitspreekt, dat de voorzitter van de Kamer – in bijna alle gevallen – aan de KBvG vraagt of er een waarnemer beschikbaar is. De KBvG heeft deze vraag tot nog toe altijd bevestigend kunnen beantwoorden.

Na de schorsing of ontzetting stuurt de KBvG direct een bericht aan de banken waarbij de betreffende gerechtsdeurwaarder zijn of haar bijzondere rekeningen aanhoudt. De banken wordt meegedeeld dat de gerechtsdeurwaarder niet meer bevoegd is over de rekeningen te beschikken. Een belangrijke mededeling, omdat de bank vanaf dat moment aansprakelijk als er door onbevoegden nog gelden worden onttrokken aan de derdengeldrekening.

De waarnemer meldt zich vervolgens bij de bank en probeert de feitelijke beschikking over de rekeningen te verkrijgen.²

DE WAARNEMER IS BEHEER- EN BESCHIKKINGSBEVOEGD

Een punt dat ik altijd graag goed onder de aandacht breng: vanaf het moment van aantreden van de waarnemer krijgt de waarnemer de beschikking over de derdengeldrekening³ en worden alle betalingen geacht te zijn gedaan aan de waarnemer. De waarnemer, en alleen hij of zij, is verantwoordelijk voor de ontvangsten vanaf de datum van benoeming tot waarnemer. De geschorste gerechtsdeurwaarder kan vanaf dat moment niet meer beschikken over de derdengelden. Dit is ook de bedoeling van de waarneming (in geval van tekorten): dat de waargenomen gerechtsdeurwaarder het tekort niet kan laten oplopen en dat de waarnemer de binnenkomende gelden beheert. Dat betekent dat, zo men daar al voor vreest, vanaf het moment van waarnemen niemand meer hoeft te vrezen dat betalingen 'verdwijnen'. Dat betekent ook dat de collega's gewoon moeten afdragen aan de waarnemer.

Het verrekenen van vorderingen op de geschorste gerechtsdeurwaarder met voor die gerechtsdeurwaarder ontvangen gelden is uiteraard niet mogelijk. Immers, het zijn gelden voor cliënten en niet voor de waargenomen deurwaarder zelf. Het is ook onnodig. De gelden die gerechtsdeurwaarders onderling van elkaar te vorderen hebben zijn in praktisch alle gevallen executieopbrengsten waarvoor de Staat hoofdelijk aansprakelijk is.⁴ Het duurt wat langer en de executant moet wat meer moeite doen, maar uiteindelijk wordt zijn vordering gewoon voldaan.

HET EERSTE KANTOORBEZOEK

De waarnemer bezoekt vervolgens het kantoor van de waargenomen gerechtsdeurwaarder om kennis te maken, zijn taken en verantwoordelijkheden toe te lichten, zich een oordeel te vormen over de omvang van de waarneming en om afspraken te maken over de vergoeding van de kosten van zijn waarneming.⁵ Het is mijn ervaring dat de reactie vaak is dat er geen geld is om de waarneming te betalen. Dit ligt voor de hand als de gerechtsdeurwaarder geschorst vanwege een tekort op de derdengeldrekening. Uit dat oogpunt bezien is artikel 24 lid 6 Gerechtsdeurwaarderswet, dat bepaalt dat de kosten van de waarneming ten laste van de waargenomen gerechtsdeurwaarder komen, een merkwaardige bepaling.

ANDERE VERWACHTINGEN

Tijdens het eerste gesprek tussen de waarnemer en de waargenomen gerechtsdeurwaarder moeten vele misverstanden uit de weg geruimd worden. Bijna altijd blijkt dat de waargenomen gerechtsdeurwaarder totaal andere verwachtingen heeft van de waarneming dan feitelijk mogelijk is.

Bijna altijd blijkt dat de waargenomen gerechtsdeurwaarder totaal andere verwachtingen heeft van de waarneming dan feitelijk mogelijk is.

Zo verwacht de waargenomen gerechtsdeurwaarder vaak dat de waarnemer de ambtelijke werkzaamheden meteen voortzet. De waarnemer is hiertoe wel bevoegd,⁶ maar niet gehouden. Hij zal dit dan ook niet doen, behalve in bepaalde gevallen. De waarnemer concentreert zich eerst op andere zaken, die prioriteit hebben. Hij zal eerst alle opdrachtgevers op de hoogte moeten brengen van de waarneming.⁷ Als de waarnemer ambtelijke werkzaamheden verricht, zal hij een voorschot willen ontvangen, zeker nu de waargenomen gerechtsdeurwaarder doorgaans niet bij machte is zijn honorarium te voldoen. In dit kader geldt dat de afspraken die de waargenomen gerechtsdeurwaarder met zijn opdrachtgevers had over voorschotten, beloning etc., niet gelden voor de waarnemer. De waarnemer is niet aan die afspraken gebonden. Met name opdrachtgevers als het CJIB zullen de kosten van de exploitatie niet willen voorschieten, nu dit niet in hun contracten voorkomt. Opdrachtgevers tot ont ruiming, die een voorschot hebben betaald voor aanvang van de waarneming, zullen een nieuw voorschot moeten betalen.

De waarnemer is volledig aansprakelijk voor een juiste tenuitvoerlegging van alle titels. Dat betekent ook dat wanneer er in de dossiers onterechte kosten in rekening zijn gebracht en de waarnemer zou deze na ontvangst niet terugbetalen aan de schuldenaar, dat de waarnemer dan tezamen met de waargenomen gerechtsdeurwaarder strafrechtelijk aansprakelijk is. Voordat de waarnemer aan de slag gaat met het tenuitvoerleggen van titels, zal hij er daarom verstandig aan doen eerst een integriteitsonderzoek in te stellen om na te gaan of hij zijn vingers niet kan branden. Vervolgens zal de waarnemer, als hij al mocht besluiten de tenuitvoerleggingen voort te zetten, moeten onderzoeken of hij wel in staat is een goede voortgang te waarborgen, maar daarover verderop in dit artikel meer.

Dat het hoognodig is dat het tot een ieder doordringt wat de gevolgen zijn van een waarneming, blijkt ook treffend uit de volgende situatie die ik heb meegemaakt: gerechtsdeurwaarder A legde beslag onder een gerechtsdeurwaarder B op wiens kantoor ik enkele maanden na het beslag waarnemend-gerechtsdeurwaarder werd.

De geschorste gerechtsdeurwaarder B heeft mij niet op de hoogte gebracht van het beslag zodat ik in ieder geval geen aanleiding had om hierop te reageren. Gerechtsdeurwaarder A die het beslag had gelegd was kennelijk van mening dat zijn beslag nog steeds kleefde en trad ook niet met mij in contact. Vele maanden later informeerde dezelfde gerechtsdeurwaarder A bij het kantoor van de ontzette gerechtsdeurwaarder B of er nog gelden ontvangen waren. Dat was niet het geval, zodat er niets fout is gegaan. Echter, stel dat er gelden ontvangen waren, dan had ik als waarnemer deze gelden al lang doorbetaald aan de schuldeiser in dit dossier en had de opdrachtgever van de beslagleggende gerechtsdeurwaarder A misgegrepen. Deze gerechtsdeurwaarder A, die het beslag had gelegd, had na ontvangst van het bericht over de waarneming direct opnieuw beslag onder de waarnemer moeten leggen.

DE CONSEQUENTIES VOOR HET WAARGENOMEN KANTOOR

De consequenties voor het kantoor van de geschorste of ontzette gerechtsdeurwaarder, zijn aanzienlijk. Men realiseert het zich vaak in eerste instantie niet, maar de kwaliteitsrekening zit dus volledig op slot. Dit betekent dat daarvan niet meer kan worden opgenomen en lopende verplichtingen niet meer kunnen worden nagekomen. Het personeel zal aan het eind van de maand geen salaris worden uitbetaald, leveranciers ontvangen geen betaling, waaronder bijvoorbeeld ook de ICT ondersteuning, en hierdoor komt de voortgang van alle dossiers in gevaar. De waarnemer zal de waargenomen gerechtsdeurwaarder vragen om het tekort, zo dat er is, onmiddellijk aan te zuiveren.⁸ Maar of dit nu wel of niet gebeurt, de derden-geldrekening blijft op slot.

Wat het tekort betreft: het probleem daarbij is dat de waarnemer niet weet hoe groot het tekort is en het ook nooit zal kunnen weten. Hij is immers aansprakelijk voor het saldo dat op de rekening staat vanaf het moment dat hij tot waarnemer is benoemd. De waarnemer weet natuurlijk niet of het saldo dat hij heeft aangetroffen, een juist en volledig beeld geeft. Blijkt later dat de waargenomen gerechtsdeurwaarder zich heeft vergist, en heeft de waarnemer in de tussentijd wel betalingen gedaan van de derden-geldrekening, dan is de waarnemer verantwoordelijk voor het vergroten van het tekort.

Ik wil benadrukken dat de waarnemer niet kan weten of de onderliggende boekhouding deugt, nog afgezien van de gevallen waarin er valsheid in geschrifte is gepleegd. In dat geval kan de waarnemer al helemaal niet afgaan op de boekhouding. En teruggaan in de boekhouding, die soms al vele jaren wordt gehouden, met conversies tussendoor, is geen optie. Met andere woorden, de waarnemer kan alleen maar beschikken over zijn eigen ontvangsten (na aanvang waarneming) en alleen daarvan

kan hij doorbetalen. Die ontvangsten bevatten voor een deel vaak ook de beloning van de waargenomen gerechtsdeurwaarder. Dat zou reden zijn te veronderstellen dat feitelijk wordt afgedragen aan de kantoorrekening van de waargenomen gerechtsdeurwaarder. Echter, diezelfde waargenomen gerechtsdeurwaarder moet eventuele tekorten aanzuiveren en daarmee wordt zijn beloning geacht te zijn 'opgesoupeerd'.

Bij lezing van het voorgaande zult u begrijpen dat het mijn ervaring is dat de waarnemer vaak onder grote druk komt te staan om toch betalingen ten behoeve van de dagelijkse kosten van het kantoor te doen. Het is dan aan de waarnemer om zijn rug recht te houden, ook al leidt dit tot animositeit tussen de waargenomen gerechtsdeurwaarder en de waarnemer. Zeker wanneer er bij wijze van spreken geen toiletpapier, koffie of postzegels meer gekocht kunnen worden. Wanneer dit ook doordringt tot het personeel, ligt een faillissementsaanvraag op de loer. Een verstandig waarnemer zal dan ook bij het allereerste gesprek met de waargenomen gerechtsdeurwaarder wijzen op het ontstaan van deze situatie en hem adviseren een advocaat in te schakelen en mogelijk in overleg met die advocaat te besluiten tot een eigen verzoek aan de faillissementsrechter. Dat geldt in elk geval wanneer een spoedige oplossing ten aanzien van aanzuivering van een tekort op de derdengeldrekening, niet in zicht is.

DE WAARNEMER HEEFT ZIJN HANDEN VOL

Het moge in elk geval duidelijk zijn dat de waarnemer voldoende reden heeft om te twifelen aan zijn mogelijkheden om alle opdrachtgevers een goede voortgang in de behandeling van hun dossiers toe te zeggen. De waarnemer heeft zijn handen vol: alle opdrachtgevers informeren, voorschotten vragen waar nodig, het doen van een integriteitsonderzoek. En vervolgens wacht hem een nog veel grotere klus: hij moet een eigen administratie opzetten.⁹ Bij een kantoor met maximaal 2000 dossiers is dat misschien nog te doen, maar wanneer het er meer zijn is dit feitelijk niet mogelijk, en zeker niet wanneer het gaat om tienduizenden dossiers. Het kan wel, maar dan moet de waarnemer een aantal boekhouders in dienst nemen, een softwarepakket aanschaffen, een complete database overnemen, de infrastructuur opzetten met het digitaal beslagregister, de portal met de opdrachtgevers inrichten etc. etc. Al dat werk gebeurt niet gratis en het is de waargenomen gerechtsdeurwaarder die het uiteindelijk moet betalen. De kans is groot dat deze het geld er niet voor heeft, waardoor de waarnemer al die kosten moet voorschieten. En verhaal van die kosten is alleen mogelijk als er voldoende gelden binnenkomen waar de beloning voor de waargenomen gerechtsdeurwaarder in is inbegrepen. Maar of die gelden ook echt voldoende zijn, weet de waarnemer niet. Bovendien is het misschien wel de plicht van

Jongejan: Het is dan aan de waarnemer om zijn rug recht te houden, ook al leidt dit tot animositeit tussen de waargenomen gerechtsdeurwaarder en de waarnemer.

de waarnemer om een goedkopere manier van werken te vinden. De gelden die na rekening en verantwoording resteren komen immers ten goede aan de gedupeerde opdrachtgevers en in die zin moet de waarnemer voorzichtig zijn met het maken van kosten. In de praktijk heeft de waarnemer daardoor geen keus en is hij gedwongen voort te bouwen op de lopende administratie van de gerechtsdeurwaarder. De waarnemer zal een deel van de kosten daarvan noodgedwongen voor zijn rekening nemen, met alle risico's van dien.

De waarnemer heeft dus wel iets anders aan zijn hoofd dan het doen van exploten. Hij zal zelfs geneigd zijn de opdrachtgevers te adviseren om het dossier terug te halen en zich zo spoedig mogelijk van de diensten van een andere gerechtsdeurwaarder te voorzien. Hier ligt echter wel een grens. Stel dat de gerechtsdeurwaarder er in de eerste weken van de waarneming in slaagt om toch de financiën op orde te krijgen (soms biedt een achtergestelde lening uitkomst) en de waarnemer heeft inmiddels de opdrachtgevers een andere kant op gewezen, dan zou de waarnemer schadeplichtig kunnen zijn. De waarnemer moet zich dus lijdelijk opstellen. Richting opdrachtgevers kan hij het feit benoemen dat hij waarnemer is met vermelding van de grond van de schorsing of ontzetting, maar daarmee heeft hij vrijwel zeker aan zijn informatieplicht jegens de opdrachtgevers voldaan. Wanneer een opdrachtgever vervolgens om advies vraagt, zal de waarnemer de opdrachtgever moeten verzoeken zelf zijn conclusies te trekken.

FAILLISEMENT BRENGT DUIDELIJKHEID

Als er uiteindelijk toch een faillissement komt, is er duidelijkheid: de onderneming is geëindigd. De waarnemer kan nu de lopende executies terugsturen en de lopende verdeling in derdenbeslagen overdragen aan een andere gerechtsdeurwaarder, al dan niet in overleg met de opdrachtgever. Meestal zal de waarnemer uit praktisch oogpunt de verdeling en tenuitvoerlegging overdragen aan de tweede executerende gerechtsdeurwaarder, tenzij de opdrachtgever zich daar uitdrukkelijk tegen verzet. De administratieve last die dat met zich meebrengt, is vermoedelijk de minst grote voor alle betrokkenen en in de praktijk is bewezen dat dit functioneert. De dossiers die er nog liggen en waarin uitsluitend incassowerkzaamheden worden verricht behoren echter weer niet tot het domein van de waarnemer. Dat is een merkwaardige figuur, omdat hij wel gelden in die zaken ontvangt en moet doorbetalen, maar verder mag hij er niets mee. De geschorste of ontzette deurwaarder staat het immers vrij om incassowerkzaamheden te verrichten en hij heeft wellicht het plan om door te gaan als incassobureau. Wederom moet de waarnemer dus op zijn tellen passen en geen dingen doen die buiten zijn bevoegdheden vallen.

De waarnemer moet op zijn tellen passen en geen dingen doen die buiten zijn bevoegdheden vallen.

De curator daarentegen kan knopen doorhakken: een doorstart van de onderneming begeleiden of de lopende portefeuille verkopen. De curator zal er goed aan doen met de waarnemer samen te werken, zodat bij de verkoop ook de lopende executies worden meegenomen. Dit komt de boedel ten goede. Wel heeft de waarnemer hier een eigen verantwoordelijkheid. Mocht de curator de portefeuille overdragen aan een partij waarvan de waarnemer vermoedt dat een goede tenuitvoerlegging niet is gewaarborgd, dan kan hij wellicht de overdracht blokkeren, of in ieder geval de opdrachtgevers berichten dat hij zijn twijfels heeft bij de beoogde overname. Bij een goed overleg tussen waarnemer en curator zal deze situatie kunnen worden voorkomen.

Als de gerechtsdeurwaarder definitief uit zijn ambt is ontzet, kan de waarnemer eveneens overgaan tot het terugsturen van de dossiers, maar hij kan niet declareren. Veel gerechtsdeurwaarders vragen aan de waarnemer om een declaratie, en daarvoor zal hij naar de gerechtsdeurwaarder, of in geval van faillissement, naar de curator verwijzen. De waarnemer is waarschijnlijk wel verplicht de opdrachtgever een overzicht te verstrekken van ontvangsten en kosten,¹⁰ onder doorbetaling van ontvangen gelden, maar daarmee houdt het op.

CONCLUDEREND: KOORDDANSEN EN KLARE WIJN

Uit dit betoog mag het u duidelijk zijn dat de waarnemer moet koorddansen en voortdurend alle belangen van de diverse partijen moet afwegen. Juist omdat het voor veel collega's geen alledaagse materie is, laat staan voor betrokkenen buiten de beroepsgroep, ontmoet de waarnemer vaak onbegrip. Zijn taak is dus ook om aan iedereen klare wijn te schenken. Hopelijk draagt dit artikel eraan bij dat voor de beroepsgroep veel onduidelikheden over de waarneming worden weggenomen.

1 Art. 23 lid 1 Gdw.

2 In enkele gevallen heeft het maanden geduurd voordat de bank overtuigd was.

3 Art. 19 lid 2 en art. 24 Gdw.

4 Art. 480 lid 3 Rv.

5 Art. 24 lid 6 Gdw.

6 Art. 24 lid 2 Gdw.

7 Art. 24 lid 2 Gdw laatste zinsnede.

8 Art. 19 lid 3 Gdw.

9 Art. 24 lid 5 Gdw geeft aan dat alleen in geval van ziekte de administratie van de gerechtsdeurwaarder kan worden voortgezet.

10 Rekening en verantwoording.

DE NIEUWE EUROPESE SMALLCLAIMS- PROCEDURE

Door prof. mr. A.W. Jongbloed¹

Bij de datum van 14 juli 2017 zal met name worden gedacht aan de Franse nationale feestdag ‘quatorze juillet’, de dag waarop de bestorming van de Bastille-gevangenis wordt gevierd waarmee in 1789 de Franse Revolutie begon. Weinigen zullen zich realiseren dat op die datum ook de nieuwe, gewijzigde Europese smallclaimsprocedure in werking trad.

WEINIG TOEGEPAST

Die onbekendheid heeft mogelijk te maken met de lange titel van het in Staatsblad 2017, 176 opgenomen Besluit van 19 april 2017 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet van 22 maart 2017 tot wijziging van de Faillissementswet in verband met de versterking van de positie van de curator (Wet versterking positie curator) (Stb. 2017, 124) en van de Wet van 22 maart 2017, houdende wijziging van de Uitvoeringswet verordening Europese procedure voor geringe

vorderingen en de Uitvoeringswet verordening Europese betalingsbevelprocedure ter uitvoering van Verordening (EU) 2015/2421 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 tot wijziging van verordening (EG) nr. 861/2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen en Verordening (EG) nr. 1896/2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure (PbEU 2015, L 341/1) (Stb. 2017, 125).² Het kan ook te maken hebben met de snelheid waarmee

het wetsvoorstel werd afgehandeld: ingediend bij de Tweede Kamer op 17 november 2016, op 22 maart 2017 al wet, terwijl maar weinig stukken zijn gewisseld. De kans bestaat dat de Verordening en het wetsvoorstel daardoor onopgemerkt bleven.

Meest waarschijnlijk is dat de onbekendheid te wijten is aan het geringe effect van de ‘oude’ smallclaimsverordening (verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen (Pb EU L 199)). Die kan – in ieder geval voor Nederland – met een gerust hart worden gekarakteriseerd als een weinig succesvolle Europese regeling op het gebied van het burgerlijk procesrecht, omdat deze Verordening in ons land (maar ook daarbuiten) nauwelijks werd toegepast. Jaarlijks werden in Nederland op basis van deze Verordening gemiddeld 20 tot 30 procedures gevoerd.

TOCH NIET ONBELANGRIJK

Maar wel moet worden bedacht dat op grond van die Verordening al circa tien jaar op tamelijk eenvoudige wijze kleine vorderingen in het buitenland kunnen worden geadviseerd. In het algemeen kan worden gezegd dat de grensoverschrijdende procesvoering voor geringe vorderingen in de EU door de smallclaimsverordening is vergemakkelijkt en een wegbereider is geweest voor andere uniform Europees procesrecht: het grensoverschrijdend procederen werd vereenvoudigd, werd versneld en de kosten werden verlaagd.

Het vermoedelijk belangrijkste obstakel voor eisers in ons land was dat een plafond van € 2.000 gold. Waar grensoverschrijdende vorderingen afkomstig uit Nederland de hoogte van dit bedrag al snel te boven gaan, dient te worden bedacht dat de keuze voor dit bedrag destijds moet worden gezien in het licht van wat een “geringe

vordering” inhoudt in andere lidstaten. Wat daaronder moet worden verstaan is een relatief begrip, verschilt van land tot land, en hangt samen met het gegeven dat het levenspeil in de diverse EU-landen zo enorm varieert. Een Poolse metselaar bijvoorbeeld verdient in Nederland veel meer dan in eigen land. De kosten van levensonderhoud liggen ook in de Baltische staten veel lager en daarmee was € 600 toen al een behoorlijk bedrag. Daarmee is dan ook mede de reden gegeven waarom zoveel Oost-Europeanen in westelijker landen werken. Echter ook ten opzichte van dichterbij gelegen lidstaten verschilt de perceptie van waar een meer of minder ‘geringe vordering’ voor staat. Ter indicatie van dit gegeven: waar in ons land de grens om in hoger beroep te gaan op € 1.750 ligt, kan dat in Duitsland al bij € 600.

Nederland had bij de totstandkoming van de oorspronkelijke smallclaimsverordening al graag gezien dat werd uitgegaan van een bedrag van € 5.000, maar wordt nu na ruim tien jaar dan toch in die wens gehoord. Het plafond van € 2.000 belette veel eisers dus om in grensoverschrijdende geschillen aangaande een relatief kleine vordering van deze Europese procedure gebruik te maken. Bovendien kon de procedure worden vereenvoudigd, want in de praktijk werden enkele praktische problemen ervaren, zoals het door het gerecht betekenen of kennisgeven van de stukken per post met ontvangstbevestiging en het door rechtzoekenden bepalen van de internationale bevoegdheid.³

NU EEN UPDATE

Op 16 december 2015 is vastgesteld de Verordening (EU) 2015/2421 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 861/2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen en Verordening (EG) nr. 1896/2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure. In deze Verordening is onder meer het plafond verhoogd naar € 5.000 en is de mogelijkheid van elektronische kennisgeving en betekening mogelijk gemaakt. Nu bestaat ook de mogelijkheid van hoger beroep.⁴ Ook dienen de lidstaten op grond van de “nieuwe” verordening ervoor te zorgen dat partijen, naast de reeds in de “oude” verordening opgenomen praktische bijstand bij het invullen van de formulieren, algemene informatie over het toepassingsgebied van de verordening en over de bevoegde gerechten kunnen verkrijgen.

De ‘oude’ small claims verordening was een weinig succesvolle Europese regeling.

Zo heeft de Europese Commissie een praktijkgids voor rechtsbeoefenaars en een gebruikersgids voor burgers gepubliceerd om de bekendheid met en de kennis van de verordening te vergroten.⁵

De procedure is in beginsel schriftelijk en dat beperkt de reis- en verblijfkosten. In speciale gevallen is een mondelinge behandeling mogelijk en de nieuwe verordening opent de mogelijkheid voor video- of teleconferenties. Belangrijk is dat de gerechtskosten proportioneel moeten zijn (dus relatief laag) en niet hoger mogen zijn dan die van een vergelijkbare nationale procedure. Die kosten moeten op afstand betaald kunnen worden: het is niet nodig naar het gerecht ter plaatse af te reizen of een advocaat in de arm te nemen. Tenuitvoerlegging van de uiteindelijke beslissing gebeurt op grond van een af te geven certificaat. Enkel dit certificaat hoeft te worden vertaald en daarmee zijn de vertaalkosten beperkt.

Overigens is in Verordening 2015/2421 ook Verordening (EG) nr. 1896/2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure (EBB) gewijzigd. Deze verordening bevat regels voor een uniforme Europese procedure tot verkrijging van een executoriale titel voor de incasso van een onbetwiste geldvordering in grensoverschrijdende incassozaken. Wanneer tegen een uitgevaardigd Europees betalingsbevel verweer wordt gevoerd en de procedure wordt voortgezet, kan deze voortzetting voortaan niet alleen geschieden volgens de nationale passende procedure, maar ook volgens de regels van de Europese procedure voor geringe vorderingen indien deze van toepassing is.⁶

EENVOUDIGER, SNELLER EN GOEDKOPER?

Afgewacht moet worden of de wijzigingen ertoe zullen leiden dat het aantal procedures sterk zal stijgen. Zal het eenvoudiger, sneller en goedkoper worden? De verhoging van het plafond tot € 5.000 opent nieuwe mogelijkheden. Verder geldt dat het aantal grensoverschrijdende internetaankopen sterk is gestegen en dat nu elektronische kennisgeving en betekening mogelijk gemaakt is. Als de nodige publiciteit wordt gegenereerd zou het aantal procedures met vele tientallen, mogelijk zelfs honderden procenten kunnen stijgen! Onbekend maakt immers onbemind. Ik zie met name mogelijkheden voor gerechtsdeurwaarders uit de grensstreken die als gemachtigde op-

treden om vorderingen te incasseren. Nadeel blijft echter dat als de wederpartij een tegenvordering van meer dan € 5.000 instelt de smallclaimsprocedure niet meer geldt.

Als de nodige publiciteit wordt gegenereerd zou het aantal procedures met vele tientallen, mogelijk zelfs honderden procenten kunnen stijgen.

- 1 Prof. mr. A.W. Jongbloed is redactielid van de *Gerechtsdeurwaarder* en o.a. raadsheer-plaatsvervanger bij het Hof Amsterdam (Notaris- en Gerechtsdeurwaarderskamer).
- 2 Artikel 2 luidt: De Wet van 22 maart 2017, houdende wijziging van de Uitvoeringswet verordening Europese procedure voor geringe vorderingen en de Uitvoeringswet verordening Europese betalingsbevelprocedure ter uitvoering van Verordening (EU) 2015/2421 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 tot wijziging van verordening (EG) nr. 861/2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen en Verordening (EG) nr. 1896/2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure (PbEU 2015, L 341/1) (Stb. 2017, 125) treedt, met uitzondering van artikel I, onder C, in werking met ingang van 14 juli 2017.
- 3 Vgl. X.E. Kramer, *Ervaringen met Europese civiele procedures in Nederland*, NrER 2014-4, p. 99-108.
- 4 Tegen een beslissing van de kantonrechter in de Europese procedure voor geringe vorderingen staat overeenkomstig de eerste tot en met derde afdeling van de zevende titel van het Eerste Boek van Burgerlijke Rechtsvordering, hoger beroep open, met dien verstande dat het hoger beroep wordt ingesteld binnen dertig dagen te rekenen vanaf de dag van de beslissing.
- 5 Vgl. http://europa.eu/youreurope/business/sell-abroad/resolving-disputes/small-claims/index_nl.htm en https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-42-nl, do waar ook een link is opgenomen naar Gebruikershandleiding bij de Europese procedure voor geringe vorderingen.
- 6 Op grond van een protocol bij het Verdrag van Amsterdam hebben het Verenigd Koninkrijk en Ierland een "opt in"-mogelijkheid. Daarvan is gebruik gemaakt. Voor Denemarken gelden de beide oude verordeningen en de wijzigingen ervan niet op grond van datzelfde protocol.

PERSONALIA 2017

BEËDIGD

Mevrouw P.M.C. Tjepkema	Nijmegen	17-05-2017
De heer mr. Th. van Wijngaarden	Ommen	14-07-2017

WAARNEMINGEN

Waargenomen	Waarnemer	Plaats	Van	Tot
De heer R.C.M. Treffers	Mevrouw B. Pap	Breda	13-03-2017	13-09-2017
De heer J.L. Werkman	De heer T. Lulofs	Oldambt	01-01-2017	01-12-2017
Mevrouw J.W.W.M. Boers	De heer mr. A. Legel	Maastricht	21-02-2017	31-12-2017
De heer J.C. Huyer	De heer J.C. Huyer	Zaandam	01-05-2017	01-11-2017
De heer J. Dekker	De heer E.A. Dragstra	Apeldoorn	15-05-2017	15-11-2017
De heer J.C. de Bruijn	De heer J.A. Pruijn	Gorinchem	25-07-2017	25-01-2018
Mevrouw C.M. Bakker	De heer J.C.M. Ruis	Amsterdam	01-08-2017	01-10-2017

NIEUWE LEDEN

De heer C.A.A.R. van Putten	Rotterdam	12-01-2017
De heer T.E.B. van Essen	Apeldoorn	03-02-2017
Mevrouw Hubers – Van der Ven	Amersfoort	01-07-2017
Mevrouw mr. K.A.H. Verhoeven	Oosterhout	07-07-2017
De heer K.M. Nodelijk	Utrecht	01-08-2017
Mevrouw A.R. Sewratan	Almere	02-08-2017
Mevrouw B.B. Toprak-Erden	Amsterdam	01-09-2017
De heer S.J.A. Janssen	Eindhoven	01-09-2017
De heer J. Verhage	Tilburg	01-09-2017

WIJZIGING VESTIGINGSPLAATS

De heer P. Veltman	Was Meppel	Is Almelo
	m.i.v.	01-03-2017

GEDEFUNGEERD

De heer M. de Niet	Tiel	01-01-2017
De heer A. Bosveld	Amersfoort	01-01-2017
De heer J.L. Werkman	Winschoten	01-01-2017
Mevrouw T.J.J. van Ravenstein	Maastricht	01-02-2017
De heer A.P.A. Spaargaren	Amsterdam	01-02-2017
Mevrouw J.M.K.J. Bergsma	Leeuwarden	01-02-2017
De heer B.J. Meijering	Goes	01-02-2017
De heer J.A.P.M. Kerckhoffs	Sittard	01-02-2017
De heer H.H. de Boer	Apeldoorn	01-02-2017
De heer E.H.A.M. van Deursen	Haarlem	01-03-2017
De heer P.J.W. Wijnen	Purmerend	20-03-2017
De heer J.C. Huyer	Zaandam	01-05-2017
De heer D. Bosman	Amsterdam	15-07-2017
De heer J.A. Leijten	Utrecht	01-08-2017
De heer R.J. Soer	Oost-Gelre	01-08-2017
De heer A. Rouw	Zwolle	01-08-2017
Mevrouw C.M. Bakker	Amsterdam	01-08-2017

OVERLEDEN

De heer H. Kranse is op 29 januari 2017 op 82-jarige leeftijd overleden. De heer Kranse was gerechtsdeurwaarder in Rotterdam. De heer H. (Hub) L. Haesen is op 2 april 2017 op 85-jarige leeftijd overleden. De heer Haesen was gerechtsdeurwaarder in Helmond. De heer G.Ch.A.W. van Druuten is op 9 mei 2017 op 75-jarige leeftijd overleden. De heer Van Druuten was gerechtsdeurwaarder in Veghel.

BLOGS

PAUL OTTER

De blogs van Paul zijn te vinden op de website van de KBvG onder 'Persberichten en publicaties'. Hieronder zijn blog van 3 mei 2017.

BANKBESLAG KAN EFFECTIEVER ÉN MET EEN KLEINERE KANS OP PROBLEMEN

Door een bankbeslag kan de beslagvrije voet worden aangetast; hierdoor kunnen schuldenaars onder het bestaansminimum komen. Een onwenselijke situatie. Om dat te voorkomen werkt de KBvG aan een advies waarin zij bepleit dat de gerechtsdeurwaarder vóór het leggen van een beslag bankinformatie kan opvragen.

Neem Jan. Een gerechtsdeurwaarder kan beslag leggen op de bezittingen van Jan als aan de wettelijke voorwaarden is voldaan. Een vorm daarvan is bankbeslag; hij legt dan beslag op tegoeden die Jan bij een bank heeft. Dat betreft niet alleen zijn bankrekening, maar ook zijn spaar- of beleggingsrekening.

Als zowel bankbeslag als loonbeslag wordt gelegd, kan een probleem ontstaan. Het is dan mogelijk dat de beslagvrije voet van Jan wordt geraakt door het bankbeslag. Om dat te voorkomen is in januari 2016 een grote stap vooruit gemaakt door gerechtsdeurwaarders met het Digitale Beslag Register (DBR). Daarmee kan een gerechtsdeurwaarder zien of er beslag is gelegd op Jan's loon. En daarmee wordt de kans op een bankbeslag dat de beslagvrije voet treft aanzienlijk verkleind.

WAT IS DE BESLAGVRIJE VOET?

Iedereen heeft recht op een bestaansminimum, waarmee hij de essentiële zaken in het leven (dak, warmte, eten) kan betalen. Een beslagvrije voet is in het algemeen 90% van het bedrag dat iemand aan bijstandsuitkering zou ontvangen. Stel dat Jan een alleenstaande van 22 jaar

is, dan is zijn bijstandsuitkering maandelijks € 982,79. De beslagvrije voet van Jan is dan € 884,51. Als loonbeslag is gelegd, krijgt Jan dit bedrag gestort op zijn bankrekening. Als vervolgens ook bankbeslag wordt gelegd, kan de beslagvrije voet alsnog onder het beslag vallen en komen de inkomsten van Jan onder het bestaansminimum.

PAS INZICHT NA BANKBESLAG

Waarom leggen gerechtsdeurwaarders eigenlijk beslag op een bankrekening? Omdat bankbeslag een effectieve en rechtvaardige manier is om te zorgen dat Jan betaalt wat de rechter heeft bepaald. Jammer is dat de gerechtsdeurwaarder pas ná het leggen van het bankbeslag weet hoeveel tegoeden Jan heeft. Want dan pas geeft de bank dat aan. Maar dan zijn de kosten van de gerechtsdeurwaarder en de bank al gemaakt. In de praktijk blijkt vaak dat er wel een spaarrekening is, waardoor het bankbeslag ervoor zorgt dat Jan toch betaalt wat in het vonnis staat. Maar die spaarrekening is er niet altijd. Dan bestaat het gevaar dat Jan door het bankbeslag minder dan het bestaansminimum krijgt.

LACUNE IN DE WETGEVING

Helaas is er nog geen wetgeving die dat verhindert. In de ideale situatie kan de gerechtsdeurwaarder vóór het leggen van een beslag nazien of er een bankrelatie is en zelfs het banktegoed zien. Als die tegoeden boven de beslagvrije voet uitkomen, is een bankbeslag gerechtvaardigd. Zo niet, dan zorgt hij voor een andere oplossing. Zover is het nog niet, maar de KBvG werkt hard aan een preadvies hiervoor. Hopelijk leidt dit snel tot betere wetgeving.

VERGOEDING KOSTELOZE (HERSTEL)EXPLOTEN

Door mw. mr. M.I. Cazemier¹

Artikel 125 lid 5 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voorziet in een herstelmogelijkheid voor het geval een eisende partij heeft verzuimd de dagvaarding tijdig bij de griffie in te dienen. Het verzuim kan in dat geval worden hersteld door binnen twee weken na de in de dagvaarding vermelde roldatum een geldig herstelexploot aan de gedaagde te laten uitbrengen. De KBvG is in gesprek met het Landelijk Dienstencentrum Rechtspraak (LDCCR) of de declaratie van deze ambtshandeling, indien deze wordt uitgevoerd ten behoeve van een rechtszoekende die op toevoeging procedeert,² voor vergoeding door de rechtbanken in aanmerking komt. De KBvG meent nadrukkelijk van wel.

REGELING VERGOEDINGEN KOSTELOZE EXPLOTEN

Op grond van de *Wet op de rechtsbijstand* wordt de vergoeding voor de op toevoeging verleende rechtsbijstand nader geregeld in het *Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000*. De *Wet op de rechtsbijstand* regelt ook de vergoedingen voor diensten die bij de verlening van die toegevoegde rechtsbijstand zijn verricht door – onder meer – gerechtsdeurwaarders.

De tariefstelling is gekoppeld aan Btag, en de vergoeding voor ambtshandelingen is in het *Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000* aldus geregeld dat de gerechtsdeurwaarders voor hun diensten een vergoeding ontvangen van 75% van de bedragen die zij volgens het Btag zouden hebben mogen berekenen. De gerechten hebben de aan hen toekomende bevoegdheid tot uitbetaling van deze bedragen³ overgedragen aan het Landelijk Dienstencentrum Rechtspraak te Utrecht.⁴

Het oogmerk van dit stelsel van regels is, dat gerechtsdeurwaarders en andere rechtsbijstandverleners de door hen gemaakte kosten bij de rechtbank kunnen declareren, met als doel de minvermogende rechtzoekende

van deze kosten te vrijwaren,⁵ in die gevallen waarin deze kosten niet op de schuldenaar kunnen worden verhaald. Ook in de Memorie van Toelichting van de oorspronkelijke *Wet op de rechtsbijstand* wordt tot uitdrukking gebracht dat de kosten van de verrichtingen van gerechtsdeurwaarders, die met het verlenen van rechtsbijstand gepaard kunnen gaan, voor rekening van de Staat komen.⁶

Artikel 40 *Wet op de rechtsbijstand* noemt tot slot nadrukkelijk dat de rechtzoekende geen kosten is verschuldigd voor het uitbrengen van een exploot. De enige uitzondering op deze hoofdregel geeft artikel 11 Btag, waarin een opsomming is gegeven van ambtshandelingen die niet op een schuldenaar kunnen worden verhaald:

Deze paragraaf blijft buiten toepassing ten aanzien van:

- a. de ambtshandeling waartoe de opdrachtgever in de gegeven omstandigheden, waaronder zijn belangen, die van de schuldenaar en hetgeen in het maatschappelijk verkeer gebruikelijk is, naar het oordeel van de rechter in redelijkheid niet had kunnen besluiten, en
- b. het exploot waarbij een gebrek in een eerder exploot is hersteld.

Hierbij zij opgemerkt dat het Btag-stelsel ziet op schuldenaarstarieven, en niet op afspraken die worden gemaakt met al dan niet op toevoeging procederende schuldeisers. Het is echter aannemelijk dat een kosteloos herstelexploot waarop artikel 11 Btag van toepassing is, niet bij het Landelijk Dienstencentrum gedeclareerd kan worden. Artikel 11 sub a beschrijft immers een situatie waarin sprake is van een ambtshandeling waartoe de – dan op toevoeging procederende – schuldeiser in redelijkheid geen opdracht had mogen geven. Bijgevolg is het logisch dat deze schuldeiser daarvan dan zelf de kosten draagt. Artikel 11 sub b gaat om de ten gevolge van een gebrekkig exploitot ontstane kosten van een (herhaalde) ambtshandeling. Deze kosten ontstaan door toedoen van de gerechtsdeurwaarder zelf. Nu die kosten om die reden niet ten laste van de schuldenaar mogen komen, ligt voor de hand dat ook niet de schuldeiser, of het LDCR namens hem, daarvan de rekening zou moeten ontvangen.

ARTIKEL 125 LID 5 RV EN BTAG

Het moge echter duidelijk zijn dat een herstelexploot ex artikel 125 lid 5 Rv niet onder de werking van artikel 11 sub b Btag valt: gelukkig heeft de KBvG het LDCR van die zienswijze weten te overtuigen. Want hoewel beide artikelen gebruik maken van hetzelfde begrip: ‘herstelexploot’, betekent dat in beide artikelen wat anders. Het exploitot van dagvaarding ex artikel 125 lid 5 Rv gaat immers niet om een herstel van het dagvaardingsexploot, maar om herstel (bij exploitot) van een (formeel gezien) gebrekkige proceshandeling, zie artikel 125 lid 5 Rv:

De aanhangigheid van het geding vervalft indien het exploitot van dagvaarding niet uiterlijk op het in het tweede lid vermelde tijdstip ter griffie is ingediend, tenzij binnen twee weken na de in de dagvaarding vermelde roldatum een geldig herstelexploot is uitgebracht.

Aan de toepassing van artikel 125 lid 5 Rv kunnen diverse oorzaken ten grondslag liggen, zoals een gerechtvaardigd gekozen processtactiek, welke oorzaken de advocaat niet per definitie te verwijten hoeven zijn, maar die naar de mening van de KBvG zeker niet in de (financiële) risicosfeer van de gerechtsdeurwaarder thuishoren.

Het LDCR is inmiddels met de KBvG van mening dat nu de gerechtsdeurwaarder in een artikel 125 lid 5 Rv-situatie geen omissie in de dagvaarding als in artikel 11 sub b Btag heeft hersteld, maar vanwege een ‘fout’ van de advocaat een nieuw exploitot heeft moeten uitbrengen, hij daarvan in voorkomend geval niet het financiële risico hoeft te dragen.

Overigens kan ook artikel 11 sub a Btag niet van toepassing zijn op de nu niet gesteld kan worden dat de opdrachtgever bij een artikel 125 lid 5-exploot in

redelijkheid niet had kunnen besluiten tot het verstrekken van de opdracht. Artikel 125 Rv geeft immers expliciet de mogelijkheid om dat wel te doen.

Desalniettemin komt het 125 lid 5-exploot wat het LDCR betreft toch niet in aanmerking voor vergoeding als kosteloos exploitot omdat het hier gaat om een fout van de advocaat. Dit brengt volgens het LDCR met zich mee dat deze kosten worden gezien als kosten die ten laste dienen te komen van de bedrijfsvoering van de advocaat, welke niet in rekening kunnen worden gebracht bij de rechtspraak. Het LDCR stelt voor dat een gerechtsdeurwaarder zijn kosten in dat geval dan bij de advocaat zal moeten declareren.

VERHAAL KOSTELOZE EXPLOTEN: EEN HUZARENSTUKJE VOOR DE GERECHTSDEURWAARDER?

Dat levert echter een onwerkbaar situatie op voor de gerechtsdeurwaarder.

Indien de kosten van dit type herstelexploot (kennelijk) niet worden gedekt door het LDCR, en een gerechtsdeurwaarder aan een opdrachtgever (de advocaat) in beginsel haar ministerie niet kan weigeren, dan draagt de gerechtsdeurwaarder dus het financiële risico van een proceshandeling waarop hij of zij geen enkele invloed heeft.

Dit tenzij hij in voorkomend geval slechts 125 lid 5 Rv-exploten op toevoeging uitbrengt, indien van tevoren is betaald door de rechtzoekende of diens advocaat, al dan niet naar het volledige Btag-tarief nu deze rechtsbetrekking zich buiten de toevoeging om afspeelt.

GEEN DECLARATIEMOGELIJKHEDEN KOSTELOZE EXPLOTEN: PRESELECTIE VAN VERGOEDE AMBTSHANDELINGEN DOOR HET LDCR?

De KBvG is zich ervan bewust dat deze situatie op gespannen voet kan komen te staan met het aan het stelsel van rechtsbijstand ten grondslag liggende principe dat drempels in de toegang tot het recht voor minvermogenen zoveel mogelijk dienen te worden beslecht.⁷ Voorts zou ook de kwaliteit van de dienstverlening aan deze groep rechtzoekenden in gevaar kunnen komen nu genoemde proceshandelingen (die overigens passen binnen de deformaliseringsgedachte van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering⁸) het risico lopen niet langer te worden toegepast.

Deze gedachte doet eens te meer opgeld, wanneer men zich realiseert dat indien het zo zou zijn dat aan het LDCR de bevoegdheid toekomt om buiten het stelsel van de wet om één bepaalde ambtshandeling van vergoeding uit te sluiten, dit in die toekomst ook voor andere ambtshandelingen zou kunnen gaan gelden. De zeker-

heid dat een ambtshandeling op toevoeging per definitie voor vergoeding door het LDCR in aanmerking komt, is daarmee verdwenen. Dit kan het ongewenste gevolg met zich meebrengen dat de deurwaarder telkens – of althans geregeld – voorafgaand aan het uitvoeren van een ambtshandeling op toevoeging zou moeten uitzoeken of deze declarabel is, danwel dat hij betaling vooraf door de eisende partij dient te bedingen.

HET STELSEL ZOALS HET BEDOELD IS?

Het is de nadrukkelijke bedoeling van de wetgever geweest dat gerechtsdeurwaarders de declaraties van de door hen verrichte ambtshandelingen direct bij het LDCR zouden kunnen indienen, en niet bij de advocaat die hen de opdracht verleent.⁹ Hoewel de wetsgeschiedenis het nergens meldt, zou kunnen worden bedacht dat de ratio hiervan is, dat gerechtsdeurwaarders voor de (hoogte) van de vergoeding in toevoegingszaken niet afhankelijk zouden worden van individuele (prijz)afspraken met opdrachtgevers cq. advocaten die de betreffende ambtshandeling vervolgens voor 75% Btag-tarief kunnen doorfactureren aan het LDCR.

Niettegenstaande het feit dat prijsafspraken in de deurwaardersbranche wel vaker worden gemaakt, kan het de bedoeling niet zijn dat langs deze weg de deur wordt opengezet voor een onbedoeld verdien- en onderhandelingsmodel voor de advocatuur bij de gratie van een voorzieningenstelsel dat in beginsel is opgesteld ter uitvoering van een grondrechtelijke taak, namelijk het creëren van rechtstoegang voor alle justitiabelen, ongeacht hun financiële situatie.¹⁰

Het op een dergelijke wijze morrelen aan het stelsel van overheidsgefinancierde rechtsbijstand, komt in de basis neer op het veronachtzamen van het grondrechtelijke karakter ervan. Minvermogenden mogen niet het risico lopen op deze manier te maken te krijgen met een uitgekleeft, danwel geformaliseerde versie van het burgerlijk procesrecht zonder dat daar een met redenen omklede wettelijke keuze aan ten grondslag ligt. Daarnaast dient een deurwaarder simpelweg zekerheid te hebben dat hij zal worden betaald, ook en misschien juist wel zeker, wanneer hij zijn ambtshandelingen op toevoeging uitvoert.

CONCLUSIE

De KBvG is geen wettelijke grondslag bekend van enige regeling ten gevolge waarvan de kosten van een herstelexploot ex. artikel 125 lid 5 Rechtsvordering niet door de vergoedingen voor de rechtsbijstand zouden worden gedekt.

Daarbij stuit het op deze wijze creëren van een uitzondering op het stelsel van rechtsbijstand- vergoedingen op diverse principiële bezwaren: ten eerste wordt een gerechtsdeurwaarder die zijn bijdrage wil leveren aan goede en betaalbare rechtshulp opgezaald met een lastige en tamelijk ondoorgroendelijke opdracht tot verhaal van zijn honorarium, waarbij hij mogelijk afhankelijk wordt van de eventuele welwillendheid van derden (lees: advocaten). Voorts wordt gebroken met een systeem waarbinnen rechtstoegang en rechtsbedeling in beginsel voor iedere rechtszoekende gelijk is: in plaats daarvan zou het kunnen dat sommige ambtshandelingen in de toekomst niet meer voor vergoeding in aanmerking komen waardoor in aanleg een ‘uitgekleeft’ rechtsgang voor minvermogenden zou kunnen gaan gelden.

Binnenkort treedt de KBvG verder in overleg met het LDCR omtrent deze kwestie waarbij door de beroepsorganisatie uiteraard zal worden gekoerst op een voor alle partijen rechtmatige uitkomst.

-
- 1 Mw. mr. M.I. Cazemier is juridisch medewerker bij het bureau van de KBvG.
  - 2 En uiteraard voorzover de kosten niet kunnen worden verhaald op de schuldenaar.
  - 3 Zie artikel 1 van het Besluit aanwijzing instantie uitbetaling vergoeding werkzaamheden gerechtsdeurwaarders in rechtsbijstandzaken.
  - 4 Stcrt. 2017, nr. 31483, p. 1.
  - 5 De plicht van de wetgever om te zorgen voor de verlening van rechtsbijstand aan minder draagkrachtigen is sinds 1983 opgenomen in artikel 18 lid 2 Grondwet.
  - 6 Kst. TK, vergaderjaar 1991-1992, 22 609, nr. 3 (MvT), p. 26.
  - 7 Toegang tot het recht vormt een onderdeel van onze democratische samenleving. Dit beginsel komt in diverse grondrechtencatalogi tot uitdrukking.
  - 8 De herstelmogelijkheid van artikel 125 berust op het standaardarrest HR 17 december 1982, NJ 1984, 52 (Van der Kroft/Lont) en is gecodificeerd in artikel 2.4.1 lid 2 wetsvoorstel nr. 24651. Diverse geïntroduceerde herstelmogelijkheden uit dit wetsvoorstel beoogden destijds een bijdrage te leveren aan de deformalisering van het burgerlijk procesrecht, door een verkeerde keuze of termijn van indiening van het procesinleidend stuk in principe niet meer fataal te laten zijn.
  - 9 Zie nogmaals artikel 1 van het Besluit aanwijzing instantie uitbetaling vergoeding werkzaamheden gerechtsdeurwaarders in rechtsbijstandzaken in samenhang met Stcrt. 2017, nr. 31483, p. 1.
  - 10 Waarbij de KBvG overigens wil opmerken dat zij geen signalen heeft opgevangen dat er binnen de beroepsgroep van de advocatuur leden zijn die op deze wijze op dit (nochtans zeer beperkte) verdienmodel zouden willen koersen.

One-Stop-Shop Gerechtsdeurwaarders

Eén multicompliant managementsysteem

Vanuit één managementsysteem kan uw kantoor voldoen aan de eisen voor: ISO 9001:2015, ISO 27001:2013, ISAE 3402 en de KBvG Normen voor Kwaliteit.

Uw klanten verzekerd van hoogwaardige dienstverlening en veilige gegevensverwerking en u voldoet aan alle voorwaarden om in opdracht van de overheid en financiële instellingen actief te mogen zijn!

“One-Stop-Shop Gerechtsdeurwaarders” is een unieke samenwerking van partijen met uitgebreide kennis en ervaring binnen de Gerechtsdeurwaardersbranche. De inrichting en beoordeling van uw integrale managementsysteem is nauw op elkaar afgestemd.

- ✓ Eén managementsysteem voor al uw normen.
- ✓ Besparing op compliancekosten.
- ✓ Aantoonbare beheersing interne controls.
- ✓ Concurrentievoordeel bij aanbesteding.
- ✓ Zekerheid (en nachtrust) voor uw opdrachtgever.
- ✓ Eén auditteam beoordeelt al uw normen.

Wilt u meer weten? Of wilt u een vrijblijvende offerte?
We helpen u graag.
tel : 06-12770068
email : bouw@bmgrip.nl

Jan Bouw
Directeur Bouw en van de Meerendonk

“Dus met de digitale pen ondertekende stukken staan direct in Credit Navigator?”

“Jazeker, geen probleem!”

Haal het maximale rendement uit Credit Navigator!

Met **Credit Navigator** is veel mogelijk. Het is niet voor niets onder gerechtsdeurwaarders de meest gebruikte software. Onderzoek wijst uit dat veel gebruikers slechts een gedeelte van de functionaliteit benutten. Dat kan beter. Bredere inzetbaarheid, meer efficiency en een hoger rendement zijn haalbaar. Vrij eenvoudig zelfs. Bijvoorbeeld met de digitale pen. Met de digitale pen kunnen de met een 'natte handtekening' ondertekende stukken direct naar Credit Navigator worden verzonden. Naast een besparing op mankracht en papier levert de digitale pen ook een enorme foutenreductie op.

Wilt u ook maximaal rendement uit Credit Navigator? Wacht niet langer. Bel vandaag nog 030 608 44 22 of ga naar www.eurosystems.nl

